

**OBČINA TRBOVLJE
KOMISIJA ZA DRUŽBENE
DEJAVNOSTI IN OBČINSKA
PRIZNANJA**

Mestni trg 4, 1420 TRBOVLJE

tel.: 0356/34-800, faks: 0356/27-986, e-mail: obcina.trbovlje@trbovlje.si

11.

Številka: 094 – 1/2022 – 5

Datum: 30. 3. 2022

**OBČINSKI SVET
OBČINE TRBOVLJE**

ZADEVA: Predlog za podelitev naziva »Častni občan« in »Prvojunjske nagrade« za leto 2022

Pravna osnova: Odlok o priznanjih in nagradah Občine Trbovlje
(Uradni vestnik Zasavja, št. 31/15 in 28/20)

Namen: Razprava in sprejem

Priloge: Predlog z obrazložitvijo in sklepi

Poročevalka: Maja Krajnik, predsednica Komisije za družbene dejavnosti in občinska priznanja

**OBČINA TRBOVLJE
KOMISIJA ZA OBČINSKA
PRIZNANJA**

Mestni trg 4, 1420 TRBOVLJE

tel.: 0356/34-800, faks: 0356/27-986, e-mail: obcina.trbovlje@trbovlje.si

Številka: 094 – 1/2022 – 5
Datum: 30. 3. 2022

**OBČINSKI SVET
OBČINE TRBOVLJE**

ZADEVA: Podelitev naziva »Častni občan« in »Prvojunjske nagrade« za leto 2022

Komisija za občinska priznanja pri Občinskem svetu Občine Trbovlje je na osnovi javnega razpisa za podelitev naziva "Častni občan" in "Prvojunjske nagrade" za leto 2022 določila

p r e d l o g
za podelitev naziva »Častni občan« in »Prvojunjske nagrade«
za leto 2022

Komisija predlaga občinskemu svetu, da za leto 2022 podeli naziv »Častni občan«

Slavku Stošickiju, za uspešno večletno nadpovprečno delo na različnih področjih, pomembnih za razvoj občine Trbovlje

UTEMELJITEV PREDLAGATELJA:

Slavko Stošicki je nekoč zapisal: »Rojstni kraj vedno nosiš v srcu. Je tvoje rojstvo, mladost in življenje. Ko nanj pozabiš, si mrtev«.

V teh besedah človek začuti odnos, ki ga ima Slavko Stošicki do svojega rojstnega kraja.

Čeprav ga je življenjska pot zanesla na Bled, pa je s Trbovljami še vedno močno povezan, kot lions in kot pesnik v okviru Literarnih prijateljev Društva upokojencev Trbovlje.

Njegovo življenje v Trbovljah in tudi ustvarjalnost je povezana s številnimi zgodbami, saj je bil že v mladosti aktiven na kulturnem področju, bil 20 let napovedovalec na Radiu Trbovlje, njegov direktor, kot predsednik Kulturne skupnosti aktivno deloval na kulturnem področju, delal kot razvojni inženir v Cementarni Trbovlje, vodil družbo IBT Trbovlje in se v času strukturnih podjetniških viharjev boril za njen obstoj. Njegova podjetnost in strokovnost ga je usmerjala v področje ocenjevanja, kjer je vodilni ocenjevalec v Sloveniji. Poleg tega pa se je zapisal tudi Lions organizaciji in trideset let deloval najprej v Lions klubu Trbovlje in nato v Lions klubu Trbovlje Brin. Za Slavka lahko rečemo, da se je kraju zapisal kot človek, ki razume in dojema preproste ljudi in časti bogato kulturno dejavnost v Trbovljah.

Njegovo delo in ustvarjalnost s katero se je zapisal v Trbovljah je nanizana v kratkih zgodbah v nadaljevanju obrazložitve.

Pobudnik likovne zbirke slikarjev Trbovelj

Že zelo zgodaj ga je zanimalo kulturno življenje kraja. Pogosto je zahajal v Delavski dom, ki mu je bil skoraj pred pragom hiše. Navdušil se je nad slikarstvom in se učil prvih potez v društvu Relik in se kasneje individualno izpopolnjeval pri akademskem slikarju Janezu Knezu. Ljubezen do slikarstva ga je v letih, ko je opravljal funkcijo predsednika Kulturne skupnosti v občini Trbovlje, pripeljala do ideje o Slikarski zbirki akademskih slikarjev Trbovelj. Pri tem mu je bil v oporo akademski slikar, rojen Trboveljčan, Jože Ciuha, ki je med prvimi daroval svoje likovno delo v to zbirko. Njegovo idejo in začetke zbiranja slik je nato nadaljevala Aleksandra Forte in muzej Trbovlje, kar je rezultiralo bogato zbirko.

Glasba mu je bila vir navdiha

V srednješolskih letih se je vpisal v glasbeno šolo smer klarinet in postajal pod vodstvom Ervina Plevnika in Mihe Gunzka dober učenec. Ni bilo naključje, da je skupina trboveljskih glasbenikov, pod vodstvom Tineta Jelena, ki so jo sestavljali Štefan Guna, Peter Ribič, Rudi Grahek, Stane Tomc in Slavko Stošički navduševala poslušalce v Nemčiji, Belgiji in Franciji z narodno zabavnimi takti.

Na teh nastopih je še posebej izstopala pesem Rudarska polka s katero je ansambel predstavljal rudarje, njihovo kulturo in Trbovlje. Prevzet z glasbo je več let sodeloval in delal tudi s pevskim zborom Zarja, jih spremljal na njihovih turnejah v Kladno, Prago in druga Češka mesta ter skupaj z njimi širil slovensko zborovsko pesem.

Z njim postane Radio Trbovlje udaren medij

Nase je opozoril tudi kot radijski napovedovalec Radia Trbovlje in pobudnik in urednik mladinskega programa. V vlogi napovedovalca se je pojavljal več kot deset let. Radio je dobro poznal, zato je bil po končanem fakultetnem študiju imenovan za glavnega in odgovornega urednika ter direktorja Radia Trbovlje. Skupaj z dopisniki Dnevnika, Dela, Radia Slovenija in Televizije Slovenija ter mlajšo generacijo novinarjev je oblikoval trdno informativno jedro. Zavedanje, da je hitro in objektivno poročanje o zasavskih dogodkih pomembna sestavina dela, je rezultiralo številne pohvale in nagrade novinarjem in Radiu.

Z novimi tehničnimi izboljšavami in dobrim tehničnim osebjem je Radio Trbovlje v njegovem mandatu prestopil prag studia in začel oddajati iz terena v živo. Radijska ekipa je mikrofone prenesla v krajevne skupnosti in med ljudi. Za tisti čas zahtevne prenose so v okviru uredništva in ob tehnični podpori Jožeta Naglava ustvarjali in vodili novinarji Vojka Povše-Krasnik, Marko Planinc, Helena Kastelic in drugi.

Je oče zabavne prireditve Nohšiht

Poleg vsebinskih in tehničnih sprememb je radio usmerjal tudi v komercialne dogodke, za katere je pisal scenarije. Bil je avtor in scenarist odmevnih oddaj v kupoli hotela Rudar z naslovom Sobotni večeri. V kulturno zabavnem programu, ki ga je vodil Bogdan Barovič, so se predstavljala trboveljska društva in krajevne skupnosti. Prireditve, ki so bile polno obiskane pa so dopolnjevale znane osebnosti slovenske glasbene scene.

Glede na to, da prireditve v hotelu Rudar niso omogočale prisotnosti večjemu številu občanov, se je domislil javne prireditve na prostem. Poimenoval jo je Nohšiht. S tem so Trbovlje dobile tradicionalno prireditev, ki je leta privabljala številne občane.

Avtor pesmi o Trbovljah in ljudeh

V svojem življenju je spoznal sleherni košček mesta in njegovega obrobja. Veliko časa je preživel na igriščih Partizana in Rudarja, se vzpenjal po pobočju Terezije do Posetja. Tam je živel njegov ded Drejc s katerim je zahajal v Agnez in spoznaval, kako upokojeni rudarji nabirajo svetleče črno zlato, ki so ga v velikih koših nosili domov, »za hude zimske čase«. Na osnovi teh spoznanj so mnogo let kasneje, izpod njegovega peresa, nastale pesmi Rudar Drejc, Štrajk, Moja dolina in druge.

Fotografski projekt razvoja Trbovelj

Njegovo poznavanje kraja pa se je širilo tudi proti Retju, mimo Dukičevega bajerja vse do Bukove Gore na jugu ter po dolini na Klečko in Klek vse do Planine. Prav poznavanje vsakega dela kraja posebej, ga je pripeljalo do ideje, da mesto predstavi s fotografskim projektom Trbovlje včeraj - danes - jutri ali s podnaslovom Trbovlje XYZ. Projekt je bil predstavljen na fotografski razstavi v Delavskem domu Trbovlje in na spletnem portalu, kjer je viden še danes. V tem projektu, ki je bil prvi takšnih v Sloveniji, je zbral preko 800 starih fotografij, proučeval na njih stojišča fotografov, se postavil na isto stojišče ter naredil fotografijo danes. Poslanstvo tega projekta je večdimenzionalno. Gre za fotografski zapis razvoja kraja, ki mu bodo fotografi čez 50 let nadeli tretjo razvojno fazo, saj je vsako stojišče opremljeno z GPS položajem. Posebnost pa je tudi to, da je ta projekt v Trboveljčanih vzbudil zanimanje za raziskovanje dela in življenja ljudi v preteklosti. Občani so zavzeto začeli zbirati stare fotografije Trbovelj in njenih prebivalcev. Nastajale so spletne strani in številne objave navdušencev.

Fotografija mu je strast

Svojo fotografsko strast, rojeno v času, ko je bil še bruc strojne fakultete, je obdržal vse do danes. Njegove Canon foto kamere, ki so ga in ga še spremljajo na vsakem koraku, so v objektiv ujele preko 45,000 fotografij. Kot napredni fotograf je imel dovolj gradiva, da je postavljaj fotografske razstave po Sloveniji. V projektih »Podobe lepote«, »Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti«, »Ujeti trenutki« ter drugih je navduševal po Sloveniji. Nazadnje se je Trboveljčanom predstavil s fotografsko razstavo »Podobe lepote« v galeriji Delavskega doma Trbovlje v februarju tega leta.

Njegov prispevek k prepoznavnosti Lionsev Trbovelj

Z ustanovitvijo prvih Lions klubov v Sloveniji je ideja prišla tudi v Trbovlje. Skupaj z Radkom Blažičem, Jurijem Kolencem in Jožetom Andrejem Čibejem je ustanavljal prvi Lions klub v regiji Lions klub Trbovlje. Lionsi so postali pomemben dejavnik v programih pomoči. Njegovo razumevanje slogana » We serve« ga je vedno navdajalo z odgovornostjo, čutom za ljudi in pomoč nemočnim. Kot aktiven Lions, član LK Trbovlje, je bil pobudnik in organizator prve mednarodne akcije »Plakat miru«. Le ta se je v naslednjih letih širila po vsej Sloveniji in po svetu ter v letu 2022 dosegla največji uspeh, saj je slovenska osnovnošolka Anja Rožen narisala plakat, ki je bil proglašen za najboljšo likovno delo na svetu. Tako je tudi z akcijo Plakata miru, katero je začel Trboveljčan, Slovenija prepoznana v mednarodnih Lions krogih. Njegovo odgovorno delo in življenjsko filozofijo pomagati ljudem, so prepoznali tudi Slovenski Lionsi in ga predlagali za najodgovornejše Lions funkcije. Mednarodni predsednik Lions Clubs International ga je zato na Lions konvenciji v Honoluluju imenoval za Guvernerja Slovenije. V prizadevanjih po širitvi ideje lions je bil tudi pobudnik ustanovitve drugega lions kluba v Trbovljah z imenom LK Trbovlje Brin. Na njegovo pobudo pa je Trboveljski klub Brin postal še boter v LK Brnik in LK Zrenjanin v Srbiji. Kot zavzeti Lion pa je bil še ustanovitelj Lions kluba Beograd, Beograd Lumo ter kluba v Novem sadu. Njegovo uspešno delo je bilo tudi razlog, da je bil kasneje imenovan za predstavnika svetovne Lions organizacije za razvoj Lionizma v Srbiji. S tem pa je prevzemal tudi funkcije člana vodstva Lions v CEE (Central Eastern European Board). Pri opravljanju mednarodnih funkcij si je vseskozi prizadeval za vključevanje slovenskih Lions klubov v mednarodne aktivnosti in si še posebej prizadeval za prepoznavnost Lionov Trbovelj.

Njegova poezija je simfonija

V mladosti se je naučil kako v vlogi amorja vihteti ljubezenske verze. Navedeno je bil razlog, da se je kasneje vrnil v čarobni svet poezije. Izdal je dve pesniški zbirki »Pesmi za dva« in dvojezično zbirko »Podobe lepote - Images of Charms«, v pripravi pa ima še dve zbirki, od katerih bo ena posvečena Trbovljam. Ljubezen do poezije in domačega kraja sta botrovala temu, da je postal član skupine literarnih prijateljev Trbovlje. Kot pravi sam, je navdušen nad voljo in delom članov skupine. Čeprav mu čas ne dopušča večjih aktivnosti pa se vedno rad

udeleži srečanj literarnih prijateljev. V okviru društva upokojencev in Literarnih prijateljev se rad odzove s svojimi pesniškimi večeri.

Poezija, ki jo v zadnjem času povezuje tudi s fotografijo je postala njegov izrazni medij. Projekt poezije in fotografije, kot je bil prikazan na razstavi v Delavskem domu v Trbovljah je prikazala povezanost poezije in fotografije. Po oceni kritikov so fotografska dela, ki so nastala na podlagi pesmi in obratno, svojevrsten unikat izražanja. So skupek dveh med seboj povezanih izraznih svetov, ki skupaj predstavljata vznemirljivo dinamiko ujetih podob naše dežele ter metaforično razgibanih verzov. Le te pa obiskovalci doživljajo kot poln predah, kot odklop, kot trenutek lepote, ki si jo privoščimo.

O delovanju Slavka Stošičkega bi lahko napisali še mnogo več, saj je njegova odlika imeti ideje, biti vztrajen in iskati rešitve pomembno zaznamovala njegovo prisotnost v občini Trbovlje. Poleg tega, da je bil prepoznaven kot direktor Radija Trbovlje, je bil tudi uspešen kot razvojni inženir v Cementarni Trbovlje. Kot direktor IBT Trbovlje pa je uspešno premagoval gospodarske težave v katerih se je družba znašla.

Bil je tudi svetovalec občini Trbovlje pri izdelavi strategije razvoja kraja, si prizadeval za večjo vlogo, ki bi jo morala imeti občina Trbovlje pri koriščenju državnih in evropskih sredstev v okviru Zakona o zapiranju rudnika RTH in prestrukturiranju regije. Skupaj z županom Ladislavom Žigo Žgajnarjem je zastopal interese občne v okviru državnih institucij ter sodeloval v predstavitvah in zahtevah občine v Bruslju.

Kot član vodstva Združenja podjetnikov Slovenije je vedno zastopal interese trboveljskih podjetnikov. Kot član Gospodarske zbornice za Zasavje pa si je prizadeval za uresničevanje kar za vzpostavitev takih gospodarskih pogojev, ki bodo omogočila konkurenčnost trboveljskega gospodarstva.

Komisija predlaga občinskemu svetu, da za leto 2022 podeli "Prvojunjsko nagrado"

Stanetu Weissu, za življenjsko delo na področju fotografske obrti - posthumno

UTEMELJITEV PREDLAGATELJA:

Zavod za kulturo Delavski dom Trbovlje v skladu z javnim razpisom, objavljenim na spletnih straneh Občine Trbovlje, predlaga, da se Prvojunjsko nagrado za leto 2022 posthumno podeli žal že pokojnemu fotografskemu mojstru Stanetu Weissu. Nagrado naj se mu podeli za njegovo življenjsko delo na področju fotografske obrti in za ohranjanja lokalne kulturne dediščine preko fotografij.

Stane Weiss se je rodil leta 1937 v Trbovljah. Fotografija mu je bila zapisana v krvi, saj je njegov stari oče, Franc Weiss, svoje fotografsko podjetje ustanovil že leta 1896 v Gorici. Leta 1929 je njegov sin Stanko Weiss, zgradil hišo s fotografskim ateljejem v Trbovljah, na zdajšnji Obrtniški cesti, kjer je njegov sin, Stane Weiss, izvajal svojo fotografsko dejavnost. Med drugo svetovno vojno je bila družina prisilno izseljena v Petrinjo na Hrvaškem. Družina doma hrani bogat arhiv fotografskega podjetja, ki je bil deloma osiromašen zaradi izgub materiala v času druge svetovne vojne. Mojster Weiss je ostal v svojem fotografskem studiju aktiven vse do svoje smrti. Ta atelje je veliko Trboveljčanom pomenil nekaj več od običajnega prodajnega mesta. Postal je družabno središče Trbovelj, k čemur je v veliki meri pripomogel značaj mojstra fotografije, ki je poleg odličnega dela vedno znova poskrbel tudi za prisrčno vzdušje.

Za Stanetom Weissom so ostale številne fotografije, ki jih je napravil v svoji dolgoletni karieri. Le-te pomenijo pomemben prispevek k ohranjanju spomina na pretekle dni naše lokalne

skupnosti. Stane Weiss je skozi dolga leta sodeloval s številnimi trboveljskimi podjetji (med drugim z vsemi najpomembnejšimi) kot tudi z lokalno oblastjo in številnimi društvi, ki so dajala ton dogajanju v Trbovljah. Podobe, ujete v lečo njegove kamere, nas popeljejo na popotovanje po Trbovljah po drugi svetovni vojni, pričajo nam o vzponu Trbovelj iz rudarske naselbine v moderno mesto, ki naj bi bilo vzor za mnoga druga. Njegove fotografije prikazujejo vzpon trboveljskega gospodarstva, živahno družabno dogajanje v mestu, novogradnje in nove pridobitve lokalne skupnosti. In seveda ljudi, ki tu živijo in katere je vedno tako rad sprejemal v svojem ateljeju. Marsikatero podjetje ali društvo se lahko za svoj bogat in lep arhiv fotografij zahvali ravno njegovemu prefinjenemu občutku za ujetje trenutka na fotografski papir. Eden njegovih največjih dosežkov v karieri je gotovo serija dokumentarnih fotografij gradnje dimnika TET v Trbovljah, najvišjega dimnika v Evropi. V tej seriji fotografij nas popelje skozi celotno gradnjo, od prvih temeljev do prizorov na samem vrhu orjaškega dimnika. A se ni ustavil zgolj pri dokumentiranju samega dimnika, enaka pozornost gre na njegovi fotografijah tudi delavcem, ki so ga gradili. Vso gradnjo spremljamo tudi skozi prizore ljudi, s čimer je dokumentaciji dodal močno človeško noto in za večno ovekovečil obraze tistih, ki so vsak prispevali svoj delež k temu spoštovanja vrednemu podvigu.

Pri nagrajencu, ob obsežnem fotografskem opusu, ne smemo spregledati tudi njegove človeške plati. Pravijo, da dobrega fotografa od odličnega loči to, da zna pokukati v dušo človeka in jo ovekovečiti v ujetem prizoru. To je mojstru Weissu, z njegovim občutkom za človeka in vedno vedrim, optimističnim značajem, uspevalo skozi dolga leta njegove poklicne poti. Takšnih fotografov v svetu digitalne fotografije in kamer na pametnih telefonih ni več veliko, zato še toliko bolj cenimo, da je eden od njih bil del naše lokalne skupnosti. Zdi se da fotografije ni nikoli dojemal kot službe, temveč kot svoje življenjsko poslanstvo. Ne gre spregledati tudi njegovega občutka za empatijo in človekoljubnost, ki jo je pokazal ob zadnjem potresu v hrvaški Petrinji, kraju kamor je bil z družino izseljen med 2. svetovno vojno.

Glede na obrazloženo v Zavodu za kulturo Delavski dom Trbovlje menimo, da bi v primeru izbora Staneta Weissa za dobitnika letošnje »Prvojunjske nagrade«, ta odšla v prave roke, saj si jo je mojster s svojim delom in prispevkom za lokalno skupnost več kot zaslužil. V letu 2022 v Delavskem domu Trbovlje načrtujemo veliko pregledno razstavo njegovih fotografskih del, s katero bomo javnosti predstavili njegov bogat opus.

Komisija predlaga, da Občinski svet Občine Trbovlje v skladu s Statutom Občine Trbovlje in Poslovníkom občinskega sveta odloči o predlogih.

Predsednica

**Komisije za družbene dejavnosti
in občinska priznanja**

Maja Krajnik

PREDLOG

Na podlagi 19. člena Statuta Občine Trbovlje (Uradni vestnik Zasavja, št. 19/16, 12/18 in 4/20) ter 45. člena Poslovnika občinskega sveta (Uradni vestnik Zasavja, št. 12/18), je Občinski svet Občine Trbovlje na svoji _____. redni seji, dne _____ sprejel naslednji

S K L E P

1.

Naziv »Častni občan« za leto 2022 se podeli:

Slavku Stošickiju, za uspešno večletno nadpovprečno delo na različnih področjih, pomembnih za razvoj občine Trbovlje.

2.

Sklep velja takoj, ko ga sprejme občinski svet.

Številka:

Datum:

**Županja občine Trbovlje
Jasna GABRIČ**

Vročiti:

1. Jasna Gabrič – županja
2. Miran Skobe – v. d. direktorja občinske uprave
3. Komisija za družbene dejavnosti in občinska priznanja
4. Slavko Stošicki
5. Zbirka sklepov
6. Arhiv

PREDLOG

Na podlagi 19. člena Statuta Občine Trbovlje (Uradni vestnik Zasavja, št. 19/16, 12/18 in 4/20) ter 45. člena Poslovnika občinskega sveta (Uradni vestnik Zasavja, št. 12/18), je Občinski svet Občine Trbovlje na svoji _____ redni seji, dne _____ sprejel naslednji

S K L E P

1.

»Prvojunjska nagrada« za leto 2022 se podeli:

Stanetu Weissu, za življenjsko delo na področju fotografske obrti - posthumno

2.

Sklep velja takoj, ko ga sprejme občinski svet.

Številka:

Datum:

**Županja Občine Trbovlje
Jasna GABRIČ**

Vročiti:

1. Jasna Gabrič – županja
2. Miran Skobe – v. d. direktorja občinske uprave
3. Komisija za družbene dejavnosti in občinska priznanja
4. Delavski dom Trbovlje
5. Zbirka sklepov
6. Arhiv